

Ruthenien — omfatter nu 21 med fortløbende Numre betegnede Distrikter (Zupy); ved denne nye Inddeling er den gamle Grænse mellem Böhmen og østerrigsk Schlesien fuldstændig forsvundet. — I 1925 har Rumænien foretaget en Inddeling i Herreder (Judeto) af de ny erhvervede Egne, der tidligere hørte til Ungarn; det har vakt megen Misstemning, at Grænserne mellem de ungarske Komitater uden Nødvendighed er blevne sløjfede, saa at ogsaa her de gamle Provensnavne ikke mere er politiske Begreber, men kun Betegnelse for Landskaberne.

(Hettner: *Geog. Zeitschr.*, 5. H. 1926).

Litauens Indbyggerantal

var den 1. Januar 1926 iflg. Opgivelse fra det statistiske Departement 2 229 876.

(Hettner: *Geog. Zeitschr.*, 4. H. 1926).

Mt. Everest.

Ifølge Avismeddelelser har Regeringen i Tibet bestemt ikke mere at tillade Mt. Everest-Ekspeditioner; Aarsagerne hertil formenes nærmest at være af religiøs Natur.

(Hettner: *Geog. Zeitschr.*, 5. H. 1926).

Mongoliet.

Til Leningrad skal der være kommet nye Samlinger af Genstande, som Oberst Kezlev har draget frem af Gravhøje i Mongoliet. Af Tingene er en stor Del af græsk Fabrikat, andre af lokalt Fabikat, men paavirket fra Grækenland. Blandt de værdifuldeste Sager er græske Broderier, fremstillende Blomster, Fugle og menneskelige Skikkelser; ganske særlig fremhæves et Broderi, som viser en Gruppe Ryttere; de græske Prydelser, Klæderne, Rytternes Hovedbedækninger og Hestenes Seletøj lader formode, at Broderiet stammer fra en græsk-skytisk Koloni i det sydlige Rusland.

(*La Géog.*, Mars/Avril 1926).

Suez Kanalen.

Paa den asiatiske Side af denne, hvor Sinai-Jernbanen (Kairo—Jerusalem) paa en Bro føres over Kanalen, er man i Færd med at anlægge en ny Havneby, Port Fouad.

(Hettner: *Geog. Zeitschr.*, 4. H. 1926).

Meteorologi.

I Nærheden af Berseba (efter andre Opgivelser ved Bukkards) i det sydvestlige Afrika indrettes et Observatorium til fortløbende Udmaaling af den Jordan tilstraalede Solenergi; det skal samarbejde med de i samme Øjemed arbejdende Observatorier i Chile og Kalifornien. Stedet er udsøgt af Astrofysikeren, Prof. C. G. Abbot, i Washington. Abbot vil ganske særlig studere Sammenhængen mellem Solenergien og Vejrliget paa Jordan; han haaber ad denne Vej at finde et Hjælpemiddel til at kunne forudsige Vejret Uger eller Maaneder i Forvejen.

(Hettner: *Geog. Zeitschr.*, 4. H. 1926).

„Ispatrouillen“ i det nordl. Atlanterhav.

Titanic-Katastrofen, der fandt Sted 14. April 1912 paa 50° 14' vestl. Længde og 41° 46' nordl. Bredde, skyldtes som bekendt Kollision med et Isbjerg. Isbjergene, der stammer fra den grønlandske Indlandsis, viser sig

gerne henimod 15. Marts i Havet ved Newfoundlandbanken, og deres Hovedmasse opløses almindeligvis i Bæltet mellem 51° og 52° vestl. Længde og 42°—43° nordl. Bredde. Isbjergene naar sjældent sydligere, et eneste kommer hvert 4½ Aar over den 40° nordl. Bredde.

Lige til „Titanic“ gik under, havde man altid betragtet den Fare, der var forbunden med at sejle i Farvandet ved Newfoundlandbanken, som noget, der maatte tages, som det kom, og overfor hvilken Menneskene stod hjælpeløse. En Maaned efter organiserede den amerikanske Marine paa Forlangende fra „l'Office hydrographique des États-Unis“ en Sikringstjeneste; det følgende Aar afløste 2 Fartøjer hinanden og assisteredes af det engelske Skib „Scotia“.

I Efteraaret 1913 afholdtes en international Konference i London; Repræsentanter fra 14 Magter overdrog U. S. A. hvert Aar at ordne en Patrouillering; Udgifterne til „Ispatrouillen“ skulde afholdes af Staterne i Forhold til deres Tonnage.

Siden 1914 — dog ikke under Krigen i 1917 og 1918 — krydser 2 amerikanske Skibe skiftevis i Issæsonen — 15. Marts til 15. Juni — paa Havet imellem 51° og 52° vestl. Længde og 42° og 43° nordl. Bredde. Patrouille-Fartøjet bestemmer Isbjergenes Beliggenhed efter egne Observationer og Meddelelser fra andre Skibe; Efterretningerne gaar videre med traadløs Telegraf, 2 Gange daglig til de sejlene Skibe, én Gang til „l'Office hydrographique“ og 2 Gange til „Bureau météorologique“, begge i Washington.

Erfaringen har vist, at Miner er uden Virkning mod Isbjergene, af hvilke nogle repræsenterer en Masse paa 50 Millioner Tons Is; men man er naaet saa vidt, at man med Nøjagtighed kan opgive Grænsen for det kolde Hav, der er den farlige Zone. Denne Grænse, „the Cold wall“, varierer selvfølgelig fra Aar til andet, men Bestemmelsen af dens Beliggenhed har allerede forhindret mange Katastrofer.

(*Bull. de la Soc. Royale de Géog. d'Anvers*, 3./4. H. 1925).